

عنوان مقاله:

بررسی نقش و جایگاه احترام به خود در تربیت اسلامی

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی راهکارهای توسعه و ترویج علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره و آموزش در ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

رضا فراشبندی - دانشجوی دکتری گروه فلسفه تعلیم و تربیت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

زینب حبیبی دهنه سیری - کارشناس ارشد گروه علوم تربیتی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

سوده رکنی - کارشناس ارشد گروه روانشناسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

مریم حیاتی - کارشناس ارشد گروه روانشناسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر بررسی نقش و جایگاه احترام به خود در تربیت اسلامی است. روش پژوهش در این تحقیق توصیفی، اسنادی و کتابخانه ای است. براساس آموزه های قرآن و اسلام، کرامت انسانی و احترام به خود و دیگران به سبب تخلق به اخلاق الهی است، از این رو به روشنی معلوم می شود که علت تکریم و حرمت هر موجودی از جمله انسان، فضایل اخلاقی و خلق الهی آن چیز است. خداوند درباره خصلت نیکوی احترام به خود و دیگران پاداشی و تکریم خردمندان در آخرت از سوی فرشتگان می فرماید که ایشان با خردورزی، خود را در مسیر شدن های کمالی قرار داده و به فضایل اخلاقی آراسته و خدایی شده اند، بنابراین آنها را با نام های بلند اخلاقی چون ابرار، صالحان، نیکوکاران، محسنان و مانند آن می ستاید و فرشتگان به پیشوازشان می شتابند و با سلام صلوات، ایشان را به بهشت می برند. از منظر بزرگان و اندیشمندان تربیت اسلامی احترام در حوزه کنش های ارتباطی از جایگاه خاصی برخوردار است، از این رو احترام متقابل به عنوان عنصر و مولفه اصلی در ایجاد جامعه دارای جایگاه و اهمیت خاصی است.

کلمات کلیدی:

احترام به خود، تربیت اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/686819>

